

mochten zijn, toen hij van hen werd weggenomen, een leegte in hun leven nalatende, zooals zij nog nooit gekend hadden. Niemand in deze streken had zich ooit om hen bekommerd; 't was trouwens nooit in hen opgekomen, dat iemand iets om hen zou moeten geven, — totdat de Loods kwam. Het had lang geduurd eer zij geloofden, dat de belangstelling, die hij hun toonde, eerlijk gemeend was en niet alleen ambts-halve. Voorts verwachtten zij van een prediker voornamelijk medelijden, waarschuwing, berisping. De Loods verbaasde hen door zijn beleefdheid, waardeering, bewondering en oprechte genegenheid. Maanden lang hadden zij er hem van verdacht, dat hij hen eigenlijk voor den gek hield. Toen zij eindelijk van het tegenovergestelde overtuigd waren, beloonden zij hem met hun volle vertrouwen en gaven hem een groote plaats in hun hart. Sommigen had hij een nieuwen blik op het leven hier beneden gegeven en allen een kijkje in het toekomstige. 't Was dus niet te verwonderen, dat zij zwijgend geschaard stonden bij het huis, waar de man, die zooveel voor hen had gedaan en zooveel voor hen was geweest, op het doodsbed lag.

Er was geen uitbundig rouwbetoon. De Prins had de leiding van alles op zich genomen, en zijn klankvolle vaste stem hielp allen hun zelfbeheersching te bewaren. De vrouwen, die in de zijkamer bijeen waren, zaten stil te schreien. Bill was nergens te zien, maar Gwen zat bij het raam in de voorkamer, mevrouw Ashley naast haar, hand in hand. Haar gelaat, ingevallen door langdurig lijden, was zeer bleek, maar kalm. Geen spoor van tranen. Toen zij mijn blik ontmoette, wenkte zij mij tot zich.